

vis vil der også være nye forudsætninger, hvis det bliver et nej den 28. maj – lige så vel som der også kan være nye forudsætninger, både positive og negative, hvis det bliver et ja.

Politik er en sammenhæng mellem nogle givne betingelser. Men der er også mulighed for, at vi politisk kan påvirke de betingelser, og derfor vil der naturligvis ved et nej være mulighed for at kunne påvirke den efterfølgende udvikling. Jeg tillader mig her at gøre opmærksom på, at hvis man ser på dansk Europapolitik de sidste 25 år, er det, der har påvirket den europæiske udvikling mest, netop det danske nej den 2. juni 1992, da befolkningen underkendte den traktat, politikerne forsøgte at sælge til befolkningen. På trods af skræmmekampanjer om alverdens ulykker lykkedes det efterfølgende at få en positiv proces i gang, så EU trods alt er blevet lidt bedre, end det var dengang, og det er godt nok.

Den nye traktat er ikke god nok, men med hensyn til demokrati og folkelig diskussion er der trods alt i dag en større lydhørhed med hensyn til, at befolkningerne skal med. Vi er nødt til at presse yderligere på som kritiske borgere, og i et demokratisk land er det vores pligt at vurdere traktaten. Er den god nok? Så må vi tage stilling på baggrund af det og efterfølgende forhandle ud fra, at vi naturligvis i alles interesse skal have en fornuftig løsning, som vi fik i 1992.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Tak til hr. Holger K. Nielsen for mange socialt rigtige betragtninger, ikke mindst om dette med at udvide samarbejdet i Europa i bredden og i dybden.

Men, der er én ting, jeg vil spørge hr. Holger K. Nielsen om, som jeg ikke forstår. Jeg kan forstå, han vil stemme nej til Amsterdamtraktaten, og det vil jeg også. Men hr. Holger K. Nielsen er jo socialist og må være tiltalt af det store, kollektive fællesprojekt, som EU er, og som bliver endnu mere kollektivt og fælles med Amsterdamtraktaten, hvor vi får fælles udenrigspolitik og grænsesamarbejde med Schengen og fælles arbejdsmarked. Stort, kollektivt og fælles, væk med grænserne, fælles mønt, fælles statsborgerskab og fælles hele molevitten.

Hvorfor i alverden er hr. Holger K. Nielsen og en stor del af hans parti imod? De bør da være for. Det er vi andre, i hvert fald nogle på den borgerlige side, der hylder Gud, dronning

og fædreland og vil stå vagt om Danmark og det danske folkestyre. Kan jeg ikke lige få forklaret det?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Holger K. Nielsen var inde på, at der ikke var så meget nyt i det, hr. Holger K. Nielsen kalder unionstilhængernes argumentation siden juni 1992. Men jeg kan konstatere, at der er altså heller ikke særlig meget nyt i hr. Holger K. Niensens måde at argumentere på, så derfor så vil jeg gerne spørge hr. Holger K. Nielsen: Hvad er visionen egentlig i den del af SF, som hr. Holger K. Nielsen er talsmand for? Hvad er egentlig SF's vision om Europa?

Hr. Holger K. Nielsen siger, at der er en modsætning mellem bredde og dybde. Hvordan vil hr. Holger K. Nielsen komme ud over det problem? Hr. Holger K. Nielsen hænger jo fast i den vildfarelse, at det stadig er de gamle ideologer, der er tale om. Kan hr. Holger K. Nielsen ikke se, at projektets store force i dag netop er, at forskelligheden er styrken, og at de nationale parlamenter dermed – hvad hr. Holger K. Nielsen glemmer – også får en ny rolle i Europa?

Og endelig: Har hr. Holger K. Nielsen ikke det problem, at hr. Holger K. Nielsen ved at anbefale et nej med nogle argumenter, som jeg har svært ved at forstå, får en traktat, der er dårligere og er uden de instrumenter, hr. Holger K. Nielsen som socialist og som én, der vil regulere markedet, burde gå ind for? Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

I betragtning af, at hr. Holger K. Nielsen og undertegnede stemte ens ved folkeafstemningen i juni 1992, nemlig nej, og at vi stemte ens ved folkeafstemningen i maj 1993, hvor vi begynte stemte ja, synes jeg, det er interessant at høre hr. Holger K. Niensens argumentation for et nej til Amsterdamtraktaten, hvor jeg selv er havnet på et ja.

Når vi fik Edinburgh-Afgørelsen i 1993 med de danske forbehold, må jeg spørge, hvad det er for afgørende nye skridt, hr. Holger K. Nielsen finder i Amsterdamtraktaten, der betinger, at han denne gang vil stemme nej. Hvilke nye forbehold skal vi have, eller hvad er det, der skal genforhandles, for at vi kan få en helt ny og bedre traktat, som måske er det sigte, hr.